

ATTIKON MOΥΣΕΙΟΝ

νη και ωσδιστή εν Πετρουπόλει. "Εκαμε δε γενικήν εντύπωσιν. 'Εν Γαλλίᾳ ιδίως διόρυσος δύναμης προύκαλεσεν ύπηρξε μέγας. 'Επειδὴ μάλιστα πολλοὶ ἔλεγαν διτί ως κύριον πρόσωπον τοῦ μυθιστορήματος, ως κύριον τύπον, ως NOYMAN ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ, εἶχεν ἐκλέξη τὸν φίλον του τὸν Γαμβέτταν, Διότι δὲ Νουμᾶς Ρουμεστάνεινε πολιτικός. Πολιτικός ἐκ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας. Πολιτικός διοικήτας ἐν πολλοῖς πρόσοις τούς ιδικούς μας. Διαχυτικώτατος, φαιδρότατος, θορυβώδης, διστατος, ζωηρός, φωνακλᾶς, εὐφραδής, λέγων πολλά, πάντοτε κινύρενος καὶ ἀνακρινῶν τὰ πάντα, ἀλλ' ὅλιγιστα πράττων, ὁλίγιστα ἐκτελῶν, ψευδόμενος χωρὶς πολλούς διισταγμούς καὶ ἐμπαζών τὸν κόσμον χωρὶς πάρα πολλάν σκοτοῦραν. Θὰ ἐνδύμιζε κανεὶς διτί διωδέ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του πολλούς ἐκ τῶν ἡμετέρων. Καὶ τὰ πῦθη δέ τὰ περιγραφόμενα, τὰ πολιτικὰ ιδίως, κατὶ σκηναὶ φοιτητῶν ἐν ἀρχῇ, κατὶ χοροὶ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, μερικὰ ἄλλα, σχεδὸν ἀπαράλλακτα μὲ τὰ ιδικά μας. Αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ Ρουμεστάν τὴν ἀπεικόνισιν ἔχει κυρίως σκοπὸν τὸ βιβλίον. 'Αλλ' ἡ Γαλλία δὲν ἔχει μόνον Μεσημβρίαν, ἔχει καὶ Βορρᾶν. Βορρᾶν ψυχρότερον, σοβαρότερον, θετικότερον, σταθερότερον, διλιγοδιγώτερον, ἀλλὰ βαθύτερον αἰσθανόμενον, ἀπιθανότερον, ἐπιδητικότερον. Καὶ τὸν Βορρᾶν αὐτὸν, τὸν ἀντιπρόσωπεύει ἡ σύζυγος τοῦ πολιτικοῦ, ἡ ἔχοχος Ροζαλία, τύπος γυναικὸς ἀπαράμιλλος, δύν ποτὲ πλέον δὲν θὰ λησμονήσουν οἱ ἡμέτεραι ἀναγνώστραι, εἴμεθα βέβαιοι. Περὶ τοὺς δύο τούτους τύπους, περὶ τὴν ἀντίθεσιν· ὃν δύο τούτων χαρακτήρων, περὶ τὸν τρικυμιώδη οἰκογενειακὸν αὐτῶν βίον, ἐν σχέσει πρὸς τὸ θυελλώδες καὶ ἀγχίστροφον ήθος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν πολύτυρον ζωὴν του, ὃπως τῆς γυναικὸς τὴν σεμνότητα καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐμμονὴν καὶ τὴν ὑπεροφάνειαν καὶ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν χαριν, ἐπίσης ἀπέχοντα ἀλληλῶν ὅσον ἀκριβῶς δι Βορρᾶς καὶ ἡ Μεσημβρία, περιστρέφεται τὸ μυθιστόρημα, δράσεως καὶ πλοκῆς συντονωτάτης, ἐνδιαφερούσης, ἔχομένης ἀδιαλείπτως τῆς προσοχῆς τοῦ ἀναγνώστου, περιγραφικῆς δυνάμεως ἀστινθήσους, ὕφους γοργότητος καὶ πλαστικότητος καὶ μελωδικότητος καὶ γλαφυρότητος καὶ ἀνθηρότητος καὶ ίσχύος καὶ τέχνης ἐν γένει πρωτίστης. 'Αλλὰ δὲν είναι μόνη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ξεργού. Εκτόςαυτῶν, κύριος τύπος τοῦ μυθιστορήματος ἐπίσης, είναι καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Ροζαλίας Ὁρτενσία, διδανικώτερος, διαθεριώτερος, δι ποιητικώτερος, δι ρωμανικώτερος χαρακτήρ κόρης, δύν ἡμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Καὶ ὁ ἔρωςαυτῆς πρός τὸν μουσικὸν τῆς Προσηγκίας Βαλμαζούρ, ἔρως ἀνάξιος αὐτῆς καὶ τοῦ ὀποίου πίπτει θύμα ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας της, είναι ἡ ἀλλα βάσεις τοῦ βιβλίου, τόσον δραματικὴ καὶ συγκινητικὴ καὶ πραγματικὴ, ὥστε νὰ δονῇ καὶ τὰς λεπτοτέρας ίνας τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Καὶ περὶ τὰς δύο αὐτὰς βάσεις καὶ περὶ τοὺς κυρίους αὐτοὺς τύπους, πόσαι σκηναί, πόσα πρόσωπα δευτερεύοντα, πόσαι εἰκόνες, πόσα ἐπειδόδια! Σᾶς συνιτώ-

μεν ιδίως νὰ προσέξετε εἰς τὸν περιφύ-
μον Μπουμπάρ, φίλον τοῦ Ρουμεστάν, κω-
μικώτερον ὑποκείμενον τοῦ ὅποιου ἀμ-
φιβάλλομεν ἃν φαντασία μυθιστοριογρά-
φου ἔπλασε ποτέ. Καὶ εἰς τὸν ἀδελφὴν
τοῦ Βαλμαζούντ, τύπον πείσμονος χωρικῆς,
φιλοδόξου, συμφεροντολόγου, φοβερᾶς ἀ-
ληθῶς ἐν τῇ ιδχυρογνωμοσύνῃ, τῇ μωρᾷ
ἐπιθυμίᾳ καὶ τῇ θελήσει της. Πλειότερα
δὲν λέγομεν. Φθάνει μόνον ν' ἀρχίσετε
νὰ τὸ διαβάζετε.

* * *

Διὰ ν' ἀνακεφαλαιώσωμεν μόνον, προ-
σθέτομεν ὅτι ἐν συνόλῳ δὲ ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥ-
ΜΕΣΤΑΝ εἶνε μυθιστόρημα δμοια τοῦ
ὅποιου τὸ πολὺ δύο ἢ τρία μετεφράσθη-
σαν ἔως τόρα ἐν Ἑλλάδι. Τόσον δηλαδὴ
ὑπέροχον τὸν τεχνικὸν σημαδίαν καὶ
τόσον ἄμα σύντονον, μαγνητιστικόν, δρα-
ματικόν, δαγκνευτικόν, προσιτὸν τὸν
διασκευήν. Καὶ τόσον προσέτι διδακτικόν,
τόσον ὀψέλιμον εἰς πλεῖστα. Διὰ νὰ ἐννο-
ήσετε δὲ καλά—καλά τὶ εἶνε, ἀκούσατε
πόσαι τάξεις ἡμποροῦν καὶ πρέπει ἀ-
παραιτήτως νὰ τὸ ἀναγνώσουν. Πρῶ-
τοι—πρῶτοι, ὅλοι οἱ πολιτευόμενοι
μας. Κατὰ δεύτερον λόγον, δλαι αἱ κυρί-
αὶ καὶ ιδίως αἱ μητέρες. "Ἐπειτα,
δλαι αἱ νεάνιδες (ἡ Ὁρτενσία εἶνε ἐρω-
τευμένη δεκαοκτατῆς)." Ἐπειτα, ὅλοι οἱ
φοιτηταὶ (ἡ ἀπεικόνισις τοῦ Ρουμεστάν
ἀρχίζει ἀπό φοιτητοῦ)." Ἐπειτα ὅλοι οἱ δι-
κηγόροι, (ὁ Ρουμεστάν ἥρχισε τὸ στάδιον
του ὡς δικηγόρος καὶ δι' αὐτοῦ προσήχθη).
"Ἐπειτα, ὅλοι οἱ ιατροί (θὰ εὔρουν μέσα
καὶ ἔνα περιεργότατον τύπον μεγάλου ια-
τροῦ καὶ περιγραφὰς πόλεων λουτρῶν καὶ
διάφορα ἄλλα ιατρικά ἐπεισόδια). Μὲ ἀλ-
λους λόγους, δλος ὁ ἔλληνικός κόσμος.

* * *

‘Η μετάφρασις ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Κωνσταντίνον Ι. Πρασδᾶν. ‘Ο κ. Πρασδᾶς εἶναι νέος λόγιος, ἐκ τῶν νῦν εἰσερχομένων εἰς τὴν φιλολογικὴν παρὴν ἡμῖν χωὴν, προπαρεσκευασμένος δὲ πρὸς τοῦτο ὡς ἐμπρέπει. Καίτοι γεαρώτατος, μετ’ ἔρωτος ἐντούτοις καταγίνεται εἰς τὴν μελέτην τῶν ξένων φιλολογιῶν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἡμετέρας, ἐν ᾧ φαίνεται μέλλων νὰ εὐδοκιμήσῃ. Μή μετάφρασις του ἐνὸς διηγήματος τοῦ Πόου πρὸ τίνος δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Ἐστίᾳ», ὡς καὶ δύο — τρεῖς τελευταῖον ἐν τῷ «Ἀττικῷ Μουσείῳ», φιλολογικῶν ἔργων ὑπερτέρων καὶ δυσπροσίτων, ἐξετιμήθησαν γενικῶς. Καὶ μία δὲ πρωτότυπος αἰγυπτιακὴ εἰκὼν του, ἡ «Μουμία», ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, λίαν εὐνοϊκῶς ἐλπίζουμεν νὰ κριθῇ. ‘Επομένως δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ εὑρίσκεται εἰς καλὰς χεῖρας.

*
Ο ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ θ' ἀρχίσην νὰ
βροντοφωνῇ, νὰ χειρονομῇ, νὰ ὑπόσχεται,
νὰ ἀπατᾷ, νὰ ἐρωτεύεται, νὰ παθαίνῃ,
νὰ ἐκσπᾶ τὸν γέλωτα, ν' ἀποθεοῦται,
ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΑΟΥ. Κύριε
Ρουμεστάν, ήμπορεῖτε νὰ εἰσέλθετε ! ...

Τῶν ἀνδριάντων τὸ μέγεθος σμικρύνεται ὅταν ἀπομακρύνεσθε ἀπ' αὐτοὺς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ὅταν τοὺς πλανδιάλετε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
KEIMENON

Νουμᾶς Ρουμεστάν, ύπό Αλφόνσου Δωδέ.
—Πόθι: ποίημα ύπό Κ. Δ. Κρυστάλλην.—
Αιγυπτιακαὶ εἰκόνες: Μουμία, ύπό Κ. I.
Πρασδᾶ.—Αλφὸνς Κάρρο (συνέχεια καὶ τέλος) ύπό Ενδὸς Ἀναγνώστου.—Ζῷα τοῦ βιθοῦ τῆς θαλάσσης (συνέχεια καὶ τέλος) ύπό Σ. Μπλιαράκην,—Μία Κόρη, ύπό Μιχαὴλ Μπτσάκην.—Τύπουργεῖον Γεωργίας, ύπό Ο. Α. Ρουσδοπούλον.—Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Λιθανθράκων, ύπό Β. Ρ.—Ἄρχαιολογικά: Αἱ ἐν Σιδῶνι φοινικικαὶ ἐπιγραφαὶ, ύπό Χρ. Παπᾶδοπούλου.—Οὐειρόν, ύπό Πέτρου Λοτί.—Ο ποταμὸς Ἰστρος, ύπό I. I. Σκυλίδησσην.—Ιδεῖα καὶ Ἐντυπώσεις (ἐκ τῶν τοῦ Αλφὸνς Κάρρο.)—Ἐπιστημονικά.—Νεώτερα: ἐπιστημονικά καὶ καλλιτεχνικά.—Εὐτράπελα.—Στιγματέρων.—Γράμματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ

· Αλφόνδος Δωδέ. — Ο ποταμὸς Ἰστρος :
· Σκόπελοι τοῦ Ἰστρου εἰς τὰς Σιδηράς
· Πύλας. Περικρημνοί δχθαι τῆς στενο-
· πορίας τοῦ Ἰστρου ἐν Καζανίῳ. — Ιωάννα
· Στεφανόπολι, ἡ πρώτη Ἑλληνική φοιτή-
· τρια τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. — (β'.)
· Ζῶα τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης.

Πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἑδωτερικῷ καὶ ἔξωτερικῷ κ. κ. ἀνταποκριτὰς ἡμῶν ποιοῦμεν γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνεδτῶτος μηνὸς Ὁκτωβρίου ἀρχόμεθα τῶν γενικῶν εἰς-πράξεων τῶν συνδρομῶν καὶ παρακαλοῦ-μεν θερμῶς ὥπως συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν δῆλωσιν ταύτην ὡς πρὸς τὴν ὅδον τάχιον ἀποστόλην χρημάτων. Διὰ τὰ μέρη δὲ τό-σον τοῦ ἑδωτερικοῦ ὕδον καὶ τοῦ ἔξωτε-ρικοῦ ἔνθα δὲν ὑπάρχουν εἰδέτι ἀνταπο-κριταὶ τοῦ Ἀττ. Μουσείου παρακαλοῦν-ται οἱ κ. κ. συνδρομπταὶ νὰ πέμψωσι πρὸς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἀπ' εὐθείας τὴν συνδρομήν των, δόδος Φιλελλήνων ἀ-ριθ. 24. Δηλοῦμεν δὲ διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τοὺς κ. κ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομπτὰς ὅτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἄνω μηνὸς τὸ φύλλον θέλει διακοπῆ δριστικῶς πρὸς πάντας τοὺς μὴ ἀποστείλαντας τὴν συνδρομήν των.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις
εἰς τὸ Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον Νικ. Γ.
Ἔγγλεστη, ἔνθα καὶ τὸ γραφεῖον, ὅδός Φι-
λελλήνων, ἀριθ. 24. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
ἀπ' εὐθείας πρός τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐν
τῷ ἔξωτερικῷ παρὰ τοῖς ἡμετέροις ἀντα-
ποκοιτᾶς.

Τὸ ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ πωλεῖται ἀντὶ
λεπτῶν 30 εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἑ-
φημερίδων, εἰς τὰ δύο κιόσκια τῶν
πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας,
εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργ καὶ Νοτά-
ρη, δόδες Ἐρμοῦ, καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δ-
δοῦ Σταδίου χαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Νι-
κολάου Βλαχούτσον. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
δὲ εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἑφημερ-
ῶν.